

[Poul Hansen (Slagelse).]

talere, og lovforslagets bemærkninger giver jo også en udmærket redegørelse. Derimod vil jeg gerne fremhæve, at når man nu fra en bestemt side hævder, at lovforslaget ikke løser problemet, og at vi først får en tilfredsstillende løsning den dag, brugsforeningerne beskattes ligesom aktieselskaberne, kan jeg slet ikke anerkende disse synspunkter. Jeg kan ikke se, at f. eks. en brugsforening har noget til fælles med et aktieselskab; det må dog erindres, at det overskud, som en brugsforening indtjener i årets løb, går tilbage til medlemmerne i forhold til deres køb. Altså brugsforeningens gevinst kommer forbrugerne tilgode i form af dividende, og det er i virkeligheden det samme, som stort set gælder i mejerier, slagterier o. s. v. Anderledes stiller det sig med aktieselskaberne. Her er det slet ikke vedkommendes handel med selskabet, der har betydning. Han ved måske overhovedet ikke, hvorledes selskabets handel og produktion foregår, og hans andel i overskuddet afhænger udelukkende af, hvor stort et indskud han ved aktietegningen har præsteret. Med andre ord, et aktieselskabs formål er bl. a. at få den størst mulige rente af den indskudte kapital og dermed i virkeligheden at tjene mest muligt. Derimod er en brugsforenings hovedopgave at levere så billige varer som muligt, hvad der får udtryk i den dividende, der udbetales af brugsforeningerne. Jeg kan derfor ikke anerkende, at der skulle være en sådan lighed, at en ensartet beskatning ville have noget med retfærdighed at gøre.

Vil man endelig rent skattemæssigt drage sammenligninger, må det være med købmanden på den anden side gaden, og så kan man stille det spørgsmål: Betaler købmanden med samme omsætning mere eller mindre i skat end brugsforeningen og dennes leder? Hvis der er en forskel tilstede i købmandens disfavør, kunne man bedre forstå agitationen mod brugsforeningerne, men således ligger det jo i virkeligheden ikke og slet ikke, hvis dette forslag gennemføres. Af de undersøgelser, udvalget har ladet foretage, fremgår det med al tydelighed, at der efter gennemførelsen af dette lovforslag ikke med rimelig grund kan tales om en ulige beskatning købmændene og brugsforeningerne imellem. Selvom man måske ikke fuldtud tør indestå for det talmateriale, der er forelagt udvalget, er jeg i hvert fald af den opfattelse, at med en beskatningsprocent på 25, som lovforslaget går ud på, vil brugsforeningerne i forhold til købmanden vel snarere komme

til at ligge i overkanten end i underkanten. Jeg skal ikke drage eksempler frem, det har tidligere talere gjort, for dermed at fastslå, at der ikke er tale om en ulige beskatning, men jeg vil gerne understrege dette synspunkt, at en ulighed ikke foreligger, fordi det er dette, der i virkeligheden må være afgørende, ikke mindst overfor den agitation, der drives mod brugsforeningerne, og man tør måske nu forvente, at disse angreb hører op. Iøvrigt vil jeg betone, at skal saglige hensyn være rådende, må dette forslag være acceptabelt, og jeg kan ikke se, at man med nogen rimelighed kan forlange en beskatning efter de linier, som de konservative ønsker det, thi derefter ville der i virkeligheden blive tale om en ulige beskatning, og det kan jo i hvert fald ikke være meningen. Jeg må derfor på mit partis vegne anbefale den udformning, dette afsnit har fået, idet jeg tror, at man derved har fundet den form for beskatning, som man med ret og rimelighed kan forlange.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede ordførere for deres, jeg kan vel til en vis grad sige tilslutning til lovforslaget. Jeg har i hvert fald det hovedindtryk af den forhandling, der her er ført, at om det centrale i forslaget: en lempelse for den allerstørste del af skatteyderne; er der ingen, i hvert fald ingen principiel divergens partierne imellem, og jeg tror derfor, man kan sige, at forhandlingen her er forløbet, som man kunne vente det. Hovedindtrykket er for det første tilslutning til selve nedsættelsen — eller lempelsen, hvad man vil kalde det — og for det andet visse betænkeligheder, som er kommet til udtryk fra nogle sider overfor den indregning af sidste års ekstraskat og overfor den mindre forhøjelse for de største indtægter, der er foreslået. Jeg tror, jeg har lov til at sige, at forhandlingen i dens hovedkarakter giver god basis for en saglig drøftelse i det udvalg, som utvivlsomt vil blive nedsat til behandling af lovforslaget, når denne forhandling er overstået.

Til de bemærkninger, der er gjort fra forskellig side, vil jeg gerne knytte nogle enkelte kommentarer. Jeg må måske først have lov til at sige, at hele indledningen til det ærede medlem hr. Aksel Møllers tale, om finansministerens fejlurderinger med hensyn til provenuet af skatterne, vil jeg gerne skænke ham. Jeg gad vidst, om nogen finansminister på noget tidspunkt har kunnet undgå den art af angreb. Der er jo tale om skøn, og det frembyder visse vanskeligheder i en tid med så relativ megen usik-